

»Og hvis jeg efter alle disse Tal og forsigtige Beregninger maa ende med alligevel ud fra mit praktiske Kendskab til Forholdene at agere Spaamand, vil jeg sige, at den faktiske Merudgift — og det er jo alligevel den, saavel en Finansminister som enhver praktisk Politiker og Kommunalmand ikke kan lade være at skæve til og regne med, selv om han for at være paa den sikre Side altid har Statistikerne bag sig —, at den i Forhold, ikke til *beregnedede* Tal, men til de senere Aars *faktiske* Udgifter jo slet ikke vil blive 13 Mill. Kr., men sammenlignet med det foreliggende Finanslovsforslag 10 Mill. Kr. og i Forhold til Statsregnskabet for 1928—29 endda kun ca. 7½ Mill. Kr. Og herved maa jeg jo bemærke, at alle de Udgifter, der nu er foreslaaet i de midlertidige Lovforslag om midlertidig Hjælp til arbejdsløse, om Brændselshjælp, om Forhøjelse af personlige Tillæg til Aldersrente- og Invalididentydere, om øget Støtte til Hjelpekasserne o. s. v., Udgifter, der andrager større Beløb end det, der her er Tale om, alle sammen falder bort ved Vedtagelsen af en Socialreform som denne.

Derfor tror jeg, man kan hævde, at stort set vil den samlede Reform, bortset fra de rent specielle Overgangsudgifter, komme til at hvile i sig selv, navnlig da hvis Tiderne vil blive noget bedre, end de har været i de senere Aar med den katastrofale Arbejdsløshed, hvile i sig selv, saaledes at der forhaabentlig vil blive Raad til og Enighed om i Løbet af ganske faa Aar at tage ogsaa det andet Tempo, at gennemføre Regeringens endelige Plan i Henhold til Udvalgets enstemmige Betænkning, nemlig at overføre de 12,3 Mill. Kr. fra Kommuneskatteyderne til Statsskatteyderne, en Retfærdighedshandling, som jeg synes det store Flertal af Landets Kommuner efter de mange vanskelige Aar, de har gennemgaaet, i og for sig har Krav paa.«

Angaaende det foreliggende Forslag til Lov om *Folketryk*, der omfatter *den hidtidige Lovgivning om Sygekassevesen, Invalidforsikring og Aldersrente* i sammenarbejdet og omarbejdet Form, udtalte Ministeren, at medens det alle Hensyn taget i Betragtning vilde være praktisk umuligt og politisk set en halsløs Gerning at søge andre Grundprincipper for den frivillige Sygekassebevægelse eller for Invalidforsikringen, efter at ogsaa her det gældende System er nøje indarbejdet gennem Aarene, har der i Aartier i store Kredse af Befolkningen været og er endnu stadig Tale om Indførelse af en *tvungen Forsikring* i Anledning af Invaliditet, særlig som Følge af Alder. Ministeren udviklede, hvorfor han ansaa en *Tvangsforsikring* for uheldig og uigen-nemførlig, og hvorfor Regeringen i Forslaget har bevaret